

جاوید رحمان، گزارشگر ویژه سازمان ملل پس از پایان فعالیت رسمی ارتباطش با منافقین را علنی کرد

جاوید جانی

علی مزروعی خبرنگار گروه نقد روز

جاوید رحمان حقوق‌دان پاکستانی‌ال‌اصل است که از سال ۲۰۱۸ به‌عنوان گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران فعالیت می‌کند و در این مدت نیز مطالب زیادی علیه ایران منتشر کرده است. او اوایل مردادماه ماموریتش پایان یافت و جای خود را به مای ساتو ژاپنی داد. کمتر از یک ماه از پایان مسئولیتش به‌عنوان میهمان ویژه در نشستنی حاضر شد که منافقین به مناسبت گزارش ضد ایرانی پایانی رحمان در سمت گزارشگر ویژه سازمان ملل در پاریس برگزار کرده بودند. جاوید رحمان که با انتشار مطالبی به‌ویژه در مورد اعدام‌های دهه ۶۰ منافع این سازمان را پیگیری می‌کرد با حضور در این نشست پرده از ارتباط خود با منافقین و مریم رجوی برداشته و شغل اصلی که در قالب «گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور ایران» داشته را علنی کرد. البته آن‌طور که سخنگوی وزارت امور خارجه کشورمان گفته است همسویی آشکار او با منافقین تحت عنوان گزارشگر ویژه سازمان ملل بارها به مقامات این سازمان اعلام شده بود. تداوم رویکردهای جاوید رحمان در اظهارات مای ساتو ژاپنی، گزارشگر گزه جدید سازمان ملل در امور حقوق بشری ایران نشان می‌دهد مقامات این نهاد به ظاهر بی‌طرف بین‌الملل شاید برای کاهش نزاع با ایران چهره‌های شناخته شده را از جلو تریبون کنار بزنند، اما در رویکردهای ضد ایرانی خود تغییر جهت ن داده و با افراد جدید مسیر تقابلی پیشین را ادامه می‌دهند. به بهانه علنی شدن ارتباط گزارشگر سابق سازمان ملل با منافقین بد نیست ضمن مرور فعالیت‌های ضد ایرانی جاوید رحمان، اثرات گزارش‌هایی که با هدف گسترش دامنه تحریم‌های ضد ایرانی در نهاد‌های بین‌المللی تولید می‌شود، بررسی شود.

دستورکارهای ضد ایرانی جاوید رحمان

جاوید رحمان به‌عنوان گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در ارائه اطلاعات جعلی علیه ایران نقش فعالی ایفا کرده و در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران، چندین گزارش مفصل ارائه داده است. جاوید رحمان در گزارش‌هایی مدعی اعدام کودکان و نوجوانان زیر سن قانونی در ایران شده و بدون اینکه در این باره سندی ارائه داده باشد از ایران خواسته تا قوانین خود را با استانداردهای بین‌المللی حقوق کودک همسو کند. این گزارشگر حقوق بشر سازمان ملل در گزارش‌های جعلی ضد ایرانی خود همچون سایر فعالان خارج‌نشین حقوق بشری مطالبات زنان و قومیت‌ها را نیز دستاویز اتهام‌زنی به ایران قرار داده است. رحمان در رابطه با اعتراضات ۱۴۰۱ در ایران نیز چندین گزارش و بیانیه منتشر کرده است. پس از مرگ مهسا امینی و آغاز اعتراضات، جاوید رحمان چندین بیانیه فوری صادر کرد که در آنها از سرکوب اعتراضات و استفاده

از نیروی مرگبار توسط نیروهای امنیتی ایران ابراز نگرانی کرد. این بیانیه‌ها معمولاً در قالب واکنش سریع به تحولات روزانه و هفته‌ها قبل اول اعتراضات بودند. جاوید رحمان در قالب گزارش‌های دوره‌ای که به شورای حقوق بشر سازمان ملل و مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارائه می‌دهد نیز به موضوع اعتراضات ۱۴۰۱ پرداخته و حداقل دو گزارش در سال ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ در این باره ارائه داده است. تعداد دقیق گزارش‌ها ممکن است به‌طور دقیق قابل تعیین نباشد، اما مجموعه‌ای از بیانیه‌ها، گزارش‌های دوره‌ای و همچنین گزارش‌های ویژه در این زمینه منتشر شده‌اند. این گزارش‌ها به‌عنوان بخشی از وظایف رحمان در مستندسازی ادعاهای حقوق بشری ضد ایرانی منتشر شده است.

پروژه سفیدنمایی منافقین با حمله به اعدام‌های دهه ۶۰ ادامه می‌یابد

احمد شهید، گزارشگر ویژه اسبق سازمان ملل پیش از این با جلسه‌ای که با سازمان منافقین گذاشته بود از ارتباط منافقین با عاملان سازمان ملل پرده‌برداری کرده بود. او در جلسه به اعضای سازمان تضمین داده بود تا پرونده اعدام‌های دهه ۶۰ از دستورکار سازمان ملل خارج نشود. این پروژه همچنان تداوم داشته و یکی از پروژه‌های جاوید رحمان به‌عنوان رابط غیررسمی سازمان منافقین و سازمان ملل، اعمال محکومیت‌های بین‌المللی علیه تهران به بهانه اعدام تروریست‌های این سازمان بوده است. جاوید رحمان در گزارش‌های خود به اعدام‌های سال ۱۳۶۷ اشاره کرده و این موضوع را به‌عنوان یکی از نقض‌های جدی حقوق بشر در تاریخ ایران مورد بررسی قرار داده است. او در این گزارش‌ها

گزارش «فرهیختگان» از کرختی وزارت ورزش در تدوین نظام جامع باشگاه‌داری

زیرپوست باشگاه‌های ورزشی زنانه چه می‌گذرد؟

فاطمه ترکاشوند

خبرنگار

فقدان نظام جامع باشگاه‌داری، ضرورت توسعه ورزش همگانی و توجه به ورزش بانوان، کلیدواژه‌های اصلی جلسه رأی اعتماد به وزیر پیشنهادهی ورزش و جوانان بود که نه تنها گزینه پیشنهادی دولت بلکه هم نمایندگان موافق و هم مخالف ایشان نیز بر آنها تأکید داشتند. نکته اینجاست که فصول مشترک این سه مساله یعنی باشگاه‌داری، ورزش بانوان و ورزش همگانی را باید در باشگاه‌های بانوان جست‌وجو کرد. موضوعی که با توجه به ضعف بدنی جامعه زنان و به‌خصوص مادران کشور و انبوه مخاطراتی که برای ایشان ایجاد می‌کند، باید به سرعت در سراسر پهنه ایران و خصوصاً مناطق محروم حل‌وفصل شود. این درحالی است که وضعیت باشگاه‌های بانوان حتی در سطح شهر تهران نیز دچار معضلات فراوانی است و حالا مجلس و دولت، باید مهم‌ترین تصمیم را برای اداره ۴ ساله این وضع بگیرند. از سوی دیگر اگر به‌نسبت دستاورد عملی تاریخ‌سازی بانوان قهرمان کشور در میدان بین‌جهانی ورزش نظیر المپیک خصوصاً در این دوره برای ورزش بانوان چیست، بدون تردید پاسخ آن باید تقویت زیرساخت‌های ورزشی برای بانوان متناسب با شرایط مادری، همسری و شغلی این جامعه باشد. اما هر بار پس از ثبت قاب‌های تماشایی از مادرانی که پس از قهرمانی و دریافت نشان، فرزندان خردسال‌شان را روی دست بالا می‌برند یا دخترانی که روی سکوهای قهرمانی جهان می‌ایستند، فراموش می‌کنیم که آنان با دشواری‌ها و موانعی چندین برابر مردان هم‌سطح خود، به این جایگاه‌ها رسیده‌اند.

تبعیض علیه زنان در باشگاه‌ها؛ خطر اصلی ورزش همگانی و حرفه‌ای

بنابراین درصورت رفع موانع، فرصت‌های بیشتری برای به فعلیت رسیدن ظرفیت‌های بالقوه بانوان ایجاد خواهد شد و بی‌شک راه این هدف از مسیر رفع تبعیض‌ها علیه زنان در ورزش همگانی می‌گذرد؛ چراکه محیط‌های ورزش همگانی نه‌تنها ظرف شناسایی استعداد‌های قهرمانی هستند بلکه حقوق نسبی از جامعه‌لاجرم در این مکان‌هاستحق می‌یابد یا تضییع می‌شود. این روزها باشگاه‌های ورزشی در محله‌ها با ارائه ورزش‌های پرتقراری از شاخه‌های مختلف بدنسازی، تبدیل به مهم‌ترین میزبان‌های بانوان شده‌اند اما وضعیت باشگاه‌ها از بسیاری جهات، استاندارد نیست و فقدان نظارت جدی مراجع مسئول، فرصت‌ها برای استفاده بانوان را کاهش داده است. فرشته عابدی، مربی بدنسازی که ۱۰ سال است در باشگاه‌های شهر تهران فعالیت دارد، معتقد است هرچند شرایط و وضعیت باشگاه‌ها برای بانوان به نسبت یک دهه قبل پیشرفت زیادی داشته اما همین پیشرفت برای آقایان، با کیفیت و سرعت بیشتری اتفاق افتاده است. شاخص‌هایی نظیر میزان دسترسی، کیفیت وسایل باشگاه خصوصاً در باشگاه‌های مخصوص بانوان، بهداشت محیط و دانش آموتختگی و حرفه‌ای‌گری مربیان ازجمله موارد قابل مقایسه در بحث آقایان و بانوان است. او که تجربه مربی‌گری هم در باشگاه‌های دوزمانه برای بانوان و آقایان را داشته و هم مربی‌گری در باشگاه اختصاصی بانوان، اظهار می‌کند: «غالباً وقتی باشگاه دوزمانه و

از نیروی مرگبار توسط نیروهای امنیتی ایران ابراز نگرانی کرد. این بیانیه‌ها معمولاً در قالب واکنش سریع به تحولات روزانه و هفته‌ها اول اعتراضات بودند. جاوید رحمان در قالب گزارش‌های دوره‌ای که به شورای حقوق بشر سازمان ملل و مجمع عمومی سازمان ملل متحد ارائه می‌دهد نیز به موضوع اعتراضات ۱۴۰۱ پرداخته و حداقل دو گزارش در سال ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ در این باره ارائه داده است. تعداد دقیق گزارش‌ها ممکن است به‌طور دقیق قابل تعیین نباشد، اما مجموعه‌ای از بیانیه‌ها، گزارش‌های دوره‌ای و همچنین گزارش‌های ویژه در این زمینه منتشر شده‌اند. این گزارش‌ها به‌عنوان بخشی از وظایف رحمان در مستندسازی ادعاهای حقوق بشری ضد ایرانی منتشر شده است.

حمایت از محکومیت غیرقانونی حمید نوری در سوئد

پس از محکومیت غیرقانونی حمید نوری در دادگاه سوئد به حبس ابد، جاوید رحمان ضمن انتشار بیانیه‌ای حمایتی در این باره در گزارشی به سازمان که سایت سازمان مجاهدین نیز آن را منتشر کرده مدعی نقش داشتن نوری در صدور احکام اعدام اعضای سازمان مجاهدین در دهه ۶۰ شد و ضمن جنایت خواندن این اعدام‌ها از سازمان ملل برای حمایت از کمپین‌های ضد ایرانی کن آن را «تلاش‌هایی برای حسابرسی به نقض حقوق بشر در ایران» خوانده بود، درخواست کرد. جاوید رحمان در بیانیه‌ای که در حمایت از محکومیت حمید

نوری در دادگاه سوئد نگاشته از دیگر دولت‌های خواسته است تحقیقات مشابه در مورد آنچه «نقض جدی حقوق بشر در ایران» خوانده را به‌عهده بگیرند.

نقش گزارشگر ویژه در تکمیل پروژه فشار به ایران

درحالی‌که سازمان ملل برای بررسی جنایات رژیم صهیونیستی در غزه، گزارشگر ویژه‌ای تعیین نکرده در رویکردی تبعیض‌آمیز در مورد ایران چنین سمتی طراحی شده تا بستری برای ارائه گزارش‌های غرض‌ورزانه فراهم آید. ارائه گزارش‌های حقوق بشری به شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد تأثیرات متعددی در زمینه اعمال فشار بر ایران دارد. در ادامه برخی از این تأثیرات مورد اشاره قرار می‌گیرد:
جلب توجه بین‌المللی: گزارش‌هایی که به شورای حقوق بشر ارائه می‌شوند، توجه جامعه بین‌المللی، رسانه‌ها، سازمان‌های غیردولتی و دولت‌های دیگر را به اتهامات ادعایی علیه ایران جلب می‌کنند.

۲ فشار دیپلماتیک: ارائه گزارش به شورای حقوق بشر می‌تواند منجر به افزایش فشار دیپلماتیک بر ایران شود. کشورهای عضو سازمان ملل متحد ممکن است از این گزارش‌ها برای محکوم کردن نقض حقوق بشر در ایران و اعمال تحریم‌های دیپلماتیک یا اقتصادی استفاده کنند.

۳ بر لزوم تحقیق مستقل بین‌المللی درباره این اعدام‌ها تأکید کرده و به‌طور مداوم خواستار پاسخگویی مقامات ایرانی برای این اعدام‌ها شده است. رحمان همچنین از دولت ایران خواسته است که اطلاعات بیشتری در مورد این وقایع منتشر کرده و افراد مسئول را پاسخگو کند. تکرار ادعاهای جاوید رحمان توسط مای ساتو ژاپنی نشان می‌دهد با تغییر افراد قرار نیست رویکرد تخصصی سازمان ملل علیه ایران پایان یابد. گزارشگر ویژه جدید سازمان ملل در امور حقوق بشری ایران در گفت‌وگویی که با بی‌بی‌سی فارسی داشته اعلام می‌کند او پس از اتفاقات ۱۴۰۱ تمایل زیادی برای گرفتن این مسئولیت پیدا کرده

و معتقد است زمان مناسبی برای برعهده گرفتن این مسئولیت توسط یک زن به وجود آمده است. مای ساتو اعلام می‌کند او قرار است در تکمیل گزارشی که جاوید رحمان در مورد اعدام‌های دهه ۶۰ به شورای حقوق بشر سازمان ملل ارائه داده طی دو ماه آینده گزارش دیگری را به مجمع عمومی سازمان ملل ارائه کند.

حمایت از محکومیت غیرقانونی حمید نوری در سوئد

پس از محکومیت غیرقانونی حمید نوری در دادگاه سوئد به حبس ابد، جاوید رحمان ضمن انتشار بیانیه‌ای حمایتی در این باره در گزارشی به سازمان که سایت سازمان مجاهدین نیز آن را منتشر کرده مدعی نقش داشتن نوری در صدور احکام اعدام اعضای سازمان مجاهدین در دهه ۶۰ شد و ضمن جنایت خواندن این اعدام‌ها از سازمان ملل برای حمایت از کمپین‌های ضد ایرانی کن آن را «تلاش‌هایی برای حسابرسی به نقض حقوق بشر در ایران» خوانده بود، درخواست کرد. جاوید رحمان در بیانیه‌ای که در حمایت از محکومیت حمید

باشگاه‌داران از طریق بهره‌برداری از سویه‌های جنسی مریبان خانم، سود مالی را افزایش می‌دهند

او درباره شادترین مورد تحمیلی از سوی صاحب باشگاه قبلی که صراحتاً علیه حقوق انسانی زنان و به نوعی اجبار مریبان برای بردگی جنسی در جهت سود مالی صاحب باشگاه است، تصریح می‌کند: «ایشان ما مری‌ها را مجبور می‌کرد هر روز از خودمان در حال تمرین، عکس و هفته‌ای یک ویدئو بگیریم و در استوری صفحات خودمان منتشر و صفحه باشگاه را هم تگ کنیم تا آنها هم در صفحه باشگاه بازنشر دهند. در صورت هر روز انجام ندادن این کار، به ازای هر عکس روزانه، ۲۰۰ هزار تومان و به ازای هر ویدئوی هفتگی، یک میلیون تومان جریمه می‌شدیم. این درحالی بود که از مری‌های مرد باشگاه چنین انتظاری نبود و این قانون فقط برای خانم‌های مری بود! انگیزه‌های ضدانسانی و نقض‌کننده حقوق زنان در اقدام این باشگاه‌دار به وضوح روشن است و نیازی به توضیح ندارد اما ماجرا از جایی تلخ‌تر می‌شود که ورود پلیس هم راه به جایی نمی‌برد. «اما از میان چهار مریی باشگاه که هر روز این کار را انجام می‌دادند این ظاهر پلیس امنیت اماکن ورزشی با رویت صفحه من با باشگاه تماس می‌گیرد و ایشان هم به دروغ، من را به‌عنوان ادمین صفحه باشگاه معرفی می‌کند. اما وقتی که به اداره پلیس امنیت اماکن ورزشی احضار شدم نه‌تنها برخورد بسیار خوب و حمایت‌گرایه‌ای داشتند بلکه به من گفتند شما هیچ وظیفه‌ای برای انجام این کار در قبال باشگاه ندارید و قرار شد به ایشان هم تذکر بدهند که اطلاع ندارم درمجموع به چه برخوردی منجر شد.»

داشتن مدرک تحصیلی و عناوین قهرمانی ورزشی موجب آرزای بیشتر است!

عابدی، کارشناسی ارشد رشته مدیریت استراتژیک تربیت بدنی دارد اما در پاسخ به این سوال که تحصیلات صاحب باشگاهی که از او شکایت کرده چیست می‌گوید در وزارت ورزش گفته‌اند او دیپلمه است. این مریی اضافه می‌کند: «همکار دیگر من، عناوین قهرمانی در رشته‌های ورزشی دارد اما این موضوع هم برای او مانند مدرک مرتبط تحصیلی برای من، نه‌تنها امتیازی ایجاد نمی‌کرد بلکه موجب آزار و اذیت بیشتر هم می‌شد. البته با وجود انبوه مسائلی که در حوزه باشگاه‌داری وجود دارد، توقع انطباق مدرک تحصیلی با شغل باشگاه‌داری، به نوعی گزاره است. من حتی مواردی دیده‌ام که بوفه باشگاه به وضوح مشکل بهداشتی داشته اما بازرس بهداشت، موردی را تذکر ن داده یا شاید در زدوبندی با صاحب باشگاه آن را گزارش نکرده است. این یعنی فعلاً در عمل مساله باشگاه‌داری، تنها داشتن سرمایه و پول است و مراجعان و مری‌ها، اهمیتی ندارند.» جانب اینجاست که در هیچ مرحله از این برخورد‌ها، این مریبان خانم به مسئول بانوان در وزارت ورزش ارجاع داده نشده‌اند و فقدان فعالیت موثر و شناخته شده صنف مریبان باشگاه‌ها در مقابل صنف قدرتمند باشگاه‌داران نیز می‌تواند از سایر عوامل تشدیدکننده معضلات باشد. درحالی‌که نگاهی به صفحات اینستاگرام باشگاه‌های سراسر کشور نشان می‌دهد مریبان خانم بسیار دیگری می‌توانند بدون اطلاع یا به اجبار تحت چنین ظلمی باشند اما تاخیر، ناکارآمدی و کرختی مراجع مسئول در تدوین نظام باشگاه‌داری نه‌تنها ورزش همگانی را تضعیف بلکه امنیت حرفه‌ای و اخلاقی زنان را نیز تهدید می‌کند.

فرهیختگان

فرهیختگان

شنبه ۶ شهریور ۱۴۰۳

شماره ۴۳۱۷

FARHIKHTEGANDAILY.COM

FARHIKHTEGANONLINE

